

Sygn. akt: II AKa 329/05

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2005 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Bożena Brewczyńska (spr.)
Sędziowie	SSA Grażyna Chart SSO del. Witold Mazur
Protokolant	Magdalena Gierszner

przy udziale **Prokuratora Prok. Apel. Romana Cockiewicza**

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2005 r. sprawy skazanego

P. M. s. M. i E., ur. (...) w K.

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 09 czerwca 2005 r.

sygn. akt. V K 297/04

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Katowicach do ponownego rozpoznania.

II AKa 329 /05

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Katowicach w dniu 9 czerwca 2005 r. wydał wyrok łączny obejmujący skazania P. M. wyrokami - Sądu Rejonowego w K. z dnia 26 września 2000r. w sprawie sygn. III K 1136/ 00 za czyn z art. 310 § 2 kk popełniony w dniu 3 stycznia 2000 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności

-Sądu Rejonowego w K. z dnia 26 lipca 2001 r. sygn. III K 1223/ 00 za czyn z art. 292 § 1 kk popełniony w grudniu 1999r. na karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda

-Sądu Rejonowego w K. z dnia 5 kwietnia 2004 r sygn. IV K 424/ 04 za czyny z art. 279 § 1 kk, 288 § 1 kk popełnione w dniach 6 września 2000r. oraz 20 września 2000r. na łączną karę 3 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda

-Sądu Okręgowego w K. z dnia 4 czerwca 2004r sygn. V K 2/ 03 za czyn z art. 227 § 4 dkk popełniony w dniu 12 sierpnia 1998r. na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny w wysokości po 20 zł każda.

Po połączeniu wyżej opisanych kar wymierzył P. M. karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda.

Nadto tym samym wyrokiem połączył też kary wymierzone P. M. wyrokami :

- Sądu Rejonowego w K. z dnia 29 grudnia 1997 r. w sprawie sygn. IV K 1669 / 97 za czyn z art. 203 §1 dkk popełniony w dniu 18 września 1997 r. w rozmiarze 650 zł grzywny

- Sądu Rejonowego w Z. z dnia 18 sierpnia 1998 r. w sprawie sygn. II K 774 /98 za czyn z art. 11§1 kk w zw. z art. 199§1 dkk popełniony w dniu 7 listopada 1997 r. za co skazany został na karę 1500 zł grzywny, która została wykonana w formie zastępczej kary grzywny w okresie od 6 marca 2002 r. do 24 marca 2002r.

- Sądu Rejonowego w K. z dnia 20 maja 1999r. sygn. IV K 425 / 99 za czyn z art. 279§1 kk popełniony w dniu 25 lipca 1999r. za który skazany został na karę 1 roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na okres lat 3 oraz opartą o przepis art. 33 kk grzywnę w wysokości 30 stawek dziennych po 20 zł każda

Opierając się na przepisach art. 85 i 86 § 1 i 2 kk jako karę łączną wymierzył skazanemu karę 80 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu iż wysokość jednej stawki to 20 zł.

Zaliczył też zgodnie z art. 63 kk na poczet kary pozbawienia wolności okresy rzeczywistego jej pozbawienia i w oparciu o przepis art. 577§1 kpk okresy kar już odbytych.

W pozostałym zakresie umorzył postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego. Kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku złożył prokurator. Zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść skazanego i zarzucił obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na treść wyroku, a to art. 410 kpk i art. 424 § 1 pkt 2 kpk polegającą na pominięciu przy wymierzeniu w punkcie 2 łącznej kary grzywny, kary 30 stawek grzywny w wysokości po 10 zł każda orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 23 stycznia 2003 r w sprawie IV K 1375/ 01, co spowodowało iż wyrok nie zapadł w oparciu o całość ujawnionego materiału dowodowego, a nadto zaniechanie wyjaśnienia w uzasadnieniu wyroku przyczyn takiego rozstrzygnięcia, mimo iż kara orzeczona w/ w wyrokiem spełniała kryteria określone w art. 85 kk i możliwe było jej połączenie z pozostałymi karami. Nadto zarzucił też sprzeczność między częścią dyspozytywną wyroku, a jego uzasadnieniem polegającą na wymierzeniu oskarżonemu w pkt.1 zaskarżonego wyroku kary łącznej grzywny w rozmiarze 80 stawek dziennych po 20zł. każda, podczas, gdy w uzasadnieniu wyroku wskazano, iż w tym wypadku dolną granicę wymiaru kary łącznej stanowiła grzywna w wysokości 150 stawek dziennych.

Skarżący postawił też zarzut obrazę prawa materialnego tj.art.86§1 kk poprzez orzeczenie w pkt. 1 wyroku kary łącznej grzywny w wysokości niższej od minimum określonego w powołanym wyżej przepisie, które w przedmiotowej sprawie wynosiło 150 stawek dziennych, jak też art.85 kk poprzez nie połączenie kary 30 stawek dziennych grzywny po 10zł. każda, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 23stycznia 2003 roku sygn. IVK 1375/01, z karami grzywny połączonymi w pkt.2 wyroku, mimo iż przestępstwo przypisane skazanemu w wyroku z dnia 23stycznia 2003 popełnił on zanim zapadł wyrok Sądu Rejonowego wK.z dnia 26 września 2000 roku sygn. IIIK 1136/00.

Odwołując się do tak postawionych zarzutów skarżący wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Wniesiona przez prokuratora apelacja okazała się być zasadną. Rację ma bowiem skarżący iż nie jest trafną decyzją sądu I instancji o nieobjęciu wyrokiem łącznym zawartym w rozstrzygnięciu zamieszczonym w pkt 2, kary grzywny w rozmiarze 30 stawek dziennych w wysokości po 10 zł każda orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w K.z dnia 23 stycznia 2003 r w sprawie sygn. IV K 1375/01. Kara ta wymierzona została skazanemu P. M.za czyn popełniony w okresie od 2 do 16 czerwca 2000r. tj przed dniem 26 września 2000r czyli dniem wydania wyroku w sprawie sygn. III K 1136 / 00 Sądu Rejonowego w K., który to wyrok stał się graniczną datą czynów za które wymierzono skazanemu karę łączną / pkt 2 zaskarżonego wyroku/. Fakt iż tym samym wyrokiem jednocześnie orzeczona została kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jak wykonania tytułem próby na okres lat 3, w sytuacji gdy jednocześnie grzywnę orzeczono w oparciu o przepis art. 33§1, 2 i 3 kk, a nie przepis art.71 § 1 kk, nie może stanowić przeszkody do wymierzenia łącznej kary grzywny. Grzywna orzeczona bowiem w oparciu o przepis art. 33 kk ma charakter kary samodzielnej, niezależnej w żaden sposób od orzeczonej równolegle kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Kara ta podlega wykonaniu na zasadach ogólnych i odmiennie niż kara orzeczona w myśl przepisu art. 71 § 1 kk wykonywana jest zawsze, a nie w zależności od zarządzenia, bądź braku podstaw do zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności. Brak jest zatem jakichkolwiek argumentów nakazujących różnicowanie zasad wymierzania łącznej kary grzywny w wypadku gdy podstawę jej orzeczenia stanowi przepis art. 33 kk , od tego czy jest to kara orzeczona obok kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia, czy z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, czy też jest to kara samoistna. W każdej z tych sytuacji jest to kara tego samego rodzaju, a zatem podlega łączeniu zgodnie z ogólnymi zasadami wyrażonymi w kk. Niezasadnym jest zatem uznanie, że warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności, czyni niedopuszczalnym objęcie orzeczonej tym samym wyrokiem kary grzywny karą łączną, przy spełnieniu wszystkich pozostałych warunków określonych w art. 85 kk.

Mając powyższe na względzie zapadły w tym zakresie wyrok nie może być uznany za słuszny.

Rację ma również prokurator wykazując sprzeczności i niejasności w rozumowaniu przedstawionym przez sąd orzekający w zakresie rozstrzygnięcia zamieszczonego w punkcie 1 wyroku. W istocie argumentacja dotycząca orzeczonej w tej części kary łącznej raz odwołuje się do kwot, a raz posługuje się pojęciem stawek dziennych, a nadto rozważania zamieszczone na stronie 6 uzasadnienia są całkowicie niezrozumiałe i niedokończone. Brak jest tym samym możliwości podjęcia w tej części, jakiegokolwiek kontroli zapadłego orzeczenia. Wskazać jednak należy iż przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd orzekający wymierzając skazanemu karę łączną grzywny na podstawie kar orzeczonych nakazami karnymi Sądu Rejonowego w K./ sygn. IV K 1669/97 / i w Z./sygn. II K 774/ 98 / oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w K. sygn. IV K 425 / 99 winien jako podstawę swoich rozważań przyjąć kwoty 650 zł , 1500 zł oraz kwotę 600 zł – tj. 30 stawek po 20 zł i na tej podstawie dokonać wymiaru kary zgodnie z ogólnymi zasadami wymiaru łącznej kary grzywny, zaś karę łączną wyrazić musi poprzez określenie ilości i wielkości stawek, a nie kwot albowiem obecnie obowiązujący kodeks karny nie przewiduje już grzywien oznaczonych w kwotach. Jednocześnie stwierdzić trzeba iż jedynym obiektywnym, niespornym i porównywalnym określeniem wysokości tych trzech kar podlegających łączeniu w rozpoznawanej sprawie, mogą być wyłącznie kwoty, nie zaś stawki, jako że każde przeliczenie kwot 650 zł i 1500 zł na stawki nosiłoby w sobie element dowolności i mogłoby prowadzić do naruszenia treści zapadłych w latach 1997 i 1998 wyroków, co wynikałoby z konieczności hipotetycznego ustalania jaką orzekający wówczas sąd ustaliłby ilość i wysokość stawki dziennej grzywny. Z naprowadzonych zatem przyczyn, koniecznym stało się uchylene zapadłego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Katowicach, który przy ponownym orzekaniu winien oprzeć się na przedstawionych powyżej założeniach.